

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg maa rette en lille Misforstaaelse hos det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen, nemlig den, at forskellige Medlemmer af det konservative Folkeparti skulde være gaaet fra Partiets Formand i denne Sag. Partiets Formand og Partiets ærede Ordfører Hr. Axel Møller vidste saare vel, hvorledes Stillingen indenfor Partiet var angaaende dette specielle Spørgsmaal.

Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel stillede det Spørgsmaal til de fynske Rigsdagsmænd: hvad der vilde ske i det Øjeblik, man kunde se, at denne Ordning ikke duede, og at man maatte have en mere rationel Ordning, vil jeg sige, at man kan jo altid stille saadanne Spørgsmaal op for at skræmme med Fremtiden. Men det kan meget vel i Fremtiden forme sig saaledes, at Søndre Landsret kan blive bestaaende, og at Odense faar en Landsret for sig. Man ved ikke noget som helst om, hvordan Forholdene i Fremtiden kan forme sig. Det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Pürschel her har stillet, er kun stillet for paa en eller anden Maade at skræmme nogle bort fra det af Ministeren stillede Forslag.

Endelig maa jeg maaske give en Oplysning. Det ærede Medlem Hr. Pürschel kunde ikke rigtig forstaa, at Venstre som Parti *samlet* kunde gaa ind for det Forslag, som den højtærede Justitsminister har stillet. Jeg vil gerne forklare det ærede Medlem Hr. Pürschel det: Der kan ikke være fjerneste Tvivl om — det kan man bl. a. se i en ledende Artikel i „Hejmdal“ forleden —, at Grunden dertil kun er den, at rent saglige Argumenter har overbevist hvert eneste Medlem af Venstre om, at saadan burde det være!

Justitsministeren (Steincke): Jeg bør vistnok begynde med at undskylde, at jeg paa Grund af Nødvendigheden af min Tilstedeværelse i Landstinget en halv Times Tid har været forhindret i at paahøre de senere Talere, hvortil jeg dog ikke regner de talrige Overbringere af korte Bemærkninger, som nys er afsluttet. Men efter hvad jeg har hørt, har ingen af disse ærede Talere nænnet at benytte min Fraværelse til at overfalde mig eller Forslaget, og jeg kan herefter nøjes med at takke disse ærede Talere. Ligeledes vil jeg gerne overfor samtlige Partiers ærede Ordførere udtale min bedste Tak for den Modtagelse, som dette omfattende Forslag i

det store og hele har faaet i Tinget. Selv paa de forholdsvis enkelte Punkter, hvor de ærede Ordførere har taget Afstand, har denne Afstandtagen dog været saadan, at man maa sige, at Forhandlingen i det hele varslødt godt for Lovforslaget. Navnlige Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rytter, takker jeg, fordi han, til Trods for at dette Lovforslag paa saa mange Omraader gaar videre end det, som det ærede Medlem i 1923 fremsatte, alligevel har stillet sig imødekommende og endda paa Forhaand har erklæret sig enig for de fleste af disse Punktets Vedkommende. Som Minister, og ikke mindst som Justitsminister, har man hver Dag i Aaret Lejlighed til at stadfæste Rigtigheden af den gamle Sandhed om, at Utak er Verdens Løn; og hvis de ærede Ordførere efter at have hørt mit Foredrag i Dag skulde ville mene, at jeg paa enkelte Punkter burde være noget mere mat, end jeg maaske vil være, saa maa jeg bede Dem være forvissede om, at mine Udtalelser paa ingen Maade er Udtryk for nogen Art af Utaknæmmelighed, men alene maa ses som Udslag af den embedsmæssige Iver — saa unational denne Egenskab end maatte være —, med hvilken jeg kæmper for at bjærge samtlige disse Forslag og Synspunkter gennem Tingene.

Dels af Hensyn til Forslagets Omfang, men ogsaa af Hensyn til Tiden skal jeg ikke fordybe mig i alle de Spørgsmaal, hvorom der maa siges i Hovedsagen at være Enighed, eller som er saa specielle, at en nærmere Drøftelse naturligt hører hjemme i Udvalgets mere eller mindre hyggelige Kredse. Dette gælder saaledes de tekniske Domstole, Stillingen til den tyske Mahnverfahren, Stillingen til Forkyndelser gennem Postvæsenet, Spørgsmaalet om Anklagemyndighedens Enhed, Regelen om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel, Udlægs og Udpantnings Overgang fra Politiet til Dommerne, Regelen om Afhøring af Børn, om Vidnegodtgørelsens Forhøjelse og Indskrænkning i Vidnets Pligt til at oplyse Straffe fra Fortiden mere end 5 Aar tilbage. Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal gjorde dog det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz den Bemærkning, at det var urimeligt at sætte et saa skarpt Skel. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem egentlig mener. Man kan overhovedet ikke sætte noget Skel i saadanne Forhold, uden at det bliver skarpt; hvad enten det nu bliver 5, 6, 8 eller 10 Aar, saa bliver det altid skarpt; man vil altid kunne diskutere om, hvorfor den, der ligger lidt paa den ene eller anden Side af den afstukne Grænse, skal have en anden Retsstilling. Og saaledes er